

beskatningen for sig, Handel og Industri for sig, Kapitalformuen for sig, og kunne de der gøre det, kunne vi ogsaa. — Endelig fremhæver jeg endnu, at den Maade, hvorpaa denne Tillægsskat af Flertallet foreslaas ordnet i den Retning, er heldigere end Lovforslagets § 14 under 4); der bestemmes, at Værdipapirer skulle ansættes, forsaavidt de noteres paa Københavns Børs, efter Kursværdien, i modsat Fald efter deres Paalydende, medmindre det godtgøres, at deres Værdi er væsentlig forskellig derfra“. Er det dog ikke langt naturligere, naar man vil ramme den Art Effekter med højere Skat, at sige: af den Renteindtægt, det Aktieudbytte skal Du svare $\frac{3}{4}$ pCt. mere end af Dine almindelige Indtægter. — Jeg har bestræbt mig for ad disse Veje at paavise, at vi, som jeg begyndte med at sige, gennem den Ordning af Tillægsskatten, vi have foreslaaet, have taget med det Afsnit i det foreliggende Lovforslag, som det forekommer os værdt at holde paa, og at vi ordne Sagen paa dette Afsnits Omraade bedre, end det er gjort i det foreliggende Formueskatte-lovforslag.

Jeg skal her indskyde nogle faa Bemærkninger om en Sag, som frembyder en stor Interesse. Det Forslag, som de Herrer have fundet — det er ikke stillet i Aar — som Tillæg til vor Betænkning, nemlig et foreløbigt Forslag til en Kapitalskat, har det sin Interesse at se, fordi det er udarbejdet efter dygtigt Henblik til de Principper, der i saa Henseende nu opstilles af Nationaløkonomer. Det er en interessant Maade at ordne Kapitalskatten paa. Den har det forud for det Forslag, som jeg hidtil har talt om, at den gaar til selve Kilden, men Kilden er ikke Obligationerne, Kilden er det Sted, hvor Renten betales, der, hvor Manden faar sin Indtægt af sine Obligationer og sine Kapitaler. Man siger saa: vi gaa til Kilden, til det Sted, hvor Renten betales og Udbyttet hæves, og der skal man fradrage i Kuponerne, i Rentebeløbet den Sum, som man sætter Skatten til. Dermed faar man Skatten bedre, end man faar den ad den anden Vej, det er sandt. Der bliver dog et Hul alligevel, fordi de Indtægter, som haves ad denne Vej, og som ikke udbetales her i Landet, skal paagældende selv opgive, og hvorledes man kan faa fat paa dem, er det meget vanskeligt at afgøre. Denne Maade at tage Skat paa er i visse Maader tiltalende, men den er meget byrdefuld, den er meget besværlig for dem, der skulle gaa frem ad denne Vej. Den kendes jo andetsteds, men jeg tror, at vi

her hjemme ville betænke os paa at komme ind paa denne Vej. Den er, som sagt, tiltalende og har sine Fordele fremfor den Ordning, som Ændringsforslaget og det foreliggende Lovforslag have tilsammen. Men Grunden til, at vi ikke acceptere den, er, at den bliver staaende alene ved at beskatte den ene Art af Formue, den forkaster Indkomstskatten, der tager al Formue med, og siger: vi supplere de nuværende faste Ejendomsskatter med en Kapitalskat, og den lader navnlig ude af Beskatning Indtægter af Handel og Industri, som vi ligesom Regeringens Forslag have ment at burde ramme gennem en Indkomstskat. Derfor er Forslaget meget besværligt i Udførelsen og for mangelfuldt, i alt Fald i Retning af, hvad der skulde naas her gennem dette Lovgivningsarbejde. Det er de Grunde, der have ført os til at sige, at vi tro at ramme Skatteyderens Interesse bedst ved at blive staaende ved en Tillægsskat paa Kapitalformuen og ikke tage med denne Tillægsskat paa faste Ejendomme, paa Varer og paa Løsøre. — Det vil erindres, at vi i Fjor ikke turde gaa til denne Kapitalskat, — hvad der i øvrigt ikke var saa lidt, der talte for — fordi vi sagde: vi ere endnu paa det usikre Omraade med Hensyn hertil, lad os gøre Skridtet derhen, at vi tage Indtægtsskatten og lad Fremtiden om, hvorledes den vil ordne Tillægsskatten! Og det forekom da Flertallet, at vi skulde sætte Indkomstskatten $\frac{1}{4}$ pCt. højere, og vi føjede til, at den fulde Procent skulde først begynde med Indtægter paa 4,000 Kr., medens der var en Formindskelse af Skatten for Indtægter under 4,000 Kr., en Degression. Jeg tror, at dette i mange Maader skulde fortjene at komme i Betragtning, men vi vare bange for, at det skulde alligevel se ud, som om vi unddroge os for denne Kapitalskat, som vi erkendte, det var meget berettiget at tage, og det er Grunden til, at vi ikke have opstillet Forslag i den Henseende men blive staaende ved det, der nu foreligger. — Medens jeg tror med fuld Ret at have sagt mine Bemærkninger om Beskatningsforholdene i fremmede Lande, har jeg gentagne Gange nævnt, at i Preussen har man fulgt den Vej, som det os oversendte Forslag indeholdt, og jeg har sagt, at det var ikke nogen Grund for os til at følge den. Maa jeg her fremhæve for D'Herr., at da man indførte denne Ordning i Preussen, begyndte man ikke dermed. Man tog først den rene Indkomstskat uden Tillægsskatten, og da man saa nogle Aar efter kom til dette preussiske System med For-